

ΚΛΕΙΩ

ΑΡΙΘΜ. 13.
Τόμος Α'.

Συνδρομή, έρχομένη από 1. Ιανουαρίου εκάστου έτους, έτησία μόνον και προπληρωτά:
Πανταχού φράγκ. χρ. 20 ή μάγκ. 16.

ΕΤΟΣ Α'.
τῇ 1/18. Ιουλίου 1885.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ.

(Εἰκὼν Ραφαήλ ἐν σελ. 193, εἰκὼν Μουρῶλλου ἐν σελ. 201).

ν ὅλα 'ς τὴν Θρησκεία μας ξεχνιούντανε
καὶ μονα
Τῆς Παναγίας ἡ μορφή, ἡ ὄψις ἡ γλυκειά
'Σ τοῦ Ραφαήλ ἐσώζουνταν τὴν
ὡμμορφή εἰκόνα
'Σ τὸν κόσμον θὰ εὕρισκαμε πάλι
παρηγοριά.

Εἶνε μεγάλη ἡ δύναμις τοῦ Πλάστη μας,
καὶ θεῖα

Τὰ λόγια, ὅπου πληρώσαν μὲ αἷμα μερικοί.

Τοῦ πόνου Τῆς τοῦ μητρικοῦ καμμιὰ ὅμως ἰδέα
Δὲν εἶνε ὑψηλότερη οὔτε πλεῖο θεϊκή.

Σὺ μοιάζεις περισσότερο, γλυκειά μου Παναγία,
Μὲ ὅ,τι ἀγαπήσαμε 'ς τὸν κόσμον πλεῖο πολὺ.

Ὅσο κι' ἂν ἦσαι δυνατὴ ἔχεις ἀδυναμία
Σὰν τῆς μητέρας ὅλων μας τὴν ἄμετρη στοργή.

Γι' αὐτὸ Σὲ φανταζόμεθα 'ς τὸν οὐρανὸ 'κεῖ πέρα
Ἀνάμεσα 'ς ἀδύναταις φτερουγιασταῖς ψυχαῖς

Μὲ πόνον νὰ παρηγορῇς καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα
'Εκείνους ποὺ λυπήσαμε ἐδῶ πολλαῖς φοραῖς.

(Ἐν Δρέσδῃ).

Δ. Ε.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ (del Granduca) ΤΟΥ ΡΑΦΑΗΛ.